

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117227046
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4117227046.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: F. W., nar. X.X.XXXX, XXX XX C. O., Na T. XXX/X, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gabriel Orlik, s.r.o., 951 93 Topoľčianky, Žitavanská 20, proti žalovanému: T. F., nar. XX.X.XXXX, XXX XX C. O., Q. XXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Marián Slosjár, advokát so sídlom Banská Bystrica, Bakossova 14464/3G, o zaplatenie sumy vo výške 7 090 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 7. mája 2020, č. k. 17C/90/2017-99, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti I. výroku týkajúceho sa 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 6 970 eur od 11.7.2016 do zaplatenia a v časti III. a IV. výroku z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 7. mája 2020, č. k. 17C/90/2017-99, konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 6.970 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 11.7.2016 až do zaplatenia zastavil (I. výrok). Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 120 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, počnúc od 11.7.2016 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu (II. výrok). Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 96 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca (III. výrok) a konštatoval, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím (IV. výrok). Ďalej len „napadnutý rozsudok“.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 151 ods. 1, § 152, § 159, § 191 ods. 1 CSP a ust. § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 7.090,- eur a to z titulu náhrady škody, ktorá pozostáva zo škody na veci a z nákladov na znalecký posudok. Nárok odôvodnil tým, že žalovaný dňa 5.9.2015 šoféroval motorové vozidlo Y., ktorého vlastníkom je žalobca, pričom neprispôobil rýchlosť svojim schopnostiam a v ľavotočivej zákrute na ceste III/5113 v smere na obec Hostie nezvládol vedenie motorového vozidla, s ktorým havaroval tak, že sa vozidlo prevrátilo a následne sa naspäť dostalo na kolesá. Týmto svojim konaním žalovaný spôsobil žalobcovi zranenia a to vpäčenú zlomeninu tela dvanásteho hrudného stavca s dobou liečenia a PN v trvaní 3-4 mesiace. Okrem toho žalovaný spôsobil žalobcovi aj škodu na motorovom vozidle Y. Y

4. Za toto konanie bol žalovaný v súčasnosti aj trestne stíhaný ako obžalovaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, pričom toto konanie je vedené na Okresnom súde v Nitre, sp. zn 4T/10/2017. Čo sa týka škody, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil, tá pozostávala zo škody na zdraví a zo škody na veciach. Škodu na zdraví žalobcovi uhradila poisťovňa, avšak škodu na veciach mu neuhradila. Škoda na veci pozostáva zo škody na motorovom vozidle Y.

Y ktoré bolo dopravnou nehodou zničené. Táto škoda bola vyčíslená Znaleckým posudkom č. 50/2016 zo dňa 10.7.2016, ktorý vypracoval Ing. Roman Červinka, znalec v odbore doprava cestná a odvetvia odhad hodnoty cestných vozidiel, technický stav cestných vozidiel. Výška škody bola podľa znaleckého posudku v sume 6.970 eur a znalec si vyúčtoval za znalecký posudok sumu vo výške 120 eur. Žalobca si škodu uplatnil aj v trestnom konaní.

5. K samotnej časti uplatneného nároku právny zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že žalovaný v celom rozsahu popiera žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody, žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal žiadny z atribútov nároku na náhradu škody. V rámci podanej žaloby žalobca celý svoj nárok uplatňuje výhradne len na Znaleckom posudku č. 50/2016 zo dňa 10.7.2016 vyhotovenom Ing. Romanom Červinkom, pričom už v rámci trestného konania žalovaný uvedený znalecký posudok spochybňoval a aj naďalej spochybňuje. Takýmto konaním žalobcu nie je preukázaná nielen výška žalobcom uplatnenej škody, ale ani porušenie právnej povinnosti žalovaného, príčinná súvislosť, existencia škody ako ani zavinené konanie, a to predovšetkým s poukazom na možnú spoluúčasť žalobcu ako poškodeného pri dopravnej nehode dňa 5.9.2015.

6. Ďalej prvoinštančný súd uviedol, že právny zástupca žalobcu pred začatím pojednávania vzal žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy vo výške 6.970 eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil, pričom po čiastočnom späťvzati žalobného návrhu predmetom sporu zostala suma vo výške 120,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.090 eur od 11.7.2016 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom si žalobca uplatnil náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzatím uplatneného nároku žalobcu, pričom si uplatňuje náhradu trov konania v zastavujúcej časti vo výške 100 % z dôvodu, že žalovaný svojím konaním z procesného hľadiska nezavinil zastavenie konania, žalovaný nevykonal žiadny procesný úkon, ktorý zavinil zastavenie konania v časti, v ktorej zobral žalobu žalobca späť.

8. Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu žalobcu pred začatím pojednávania postupoval v zmysle vyššie cit. zák. ustanovenia a konanie v časti späťvzatia zastavil.

9. Po vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 4T/10/2017 zo dňa 26.2.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre číslo 4To/36/2019-660 zo dňa 6.6.2019, bol žalovaný T. F. uznaný vinný, že dňa 5.9.2015 v čase o 00.50 hodine na ceste III. triedy číslo 5113 v smere na obec Hostie viedol osobné motorové vozidlo značky Y. Y. EČ: N.-XXXBX, majiteľom ktorého bol F. W., pričom porušením povinnosti uvedenej v ustanovení § 16 odsek 1, odsek 2 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov neprispôbil rýchlosť svojím schopnostiam, stavu a povahe vozovky a v ľavotočivej zákrute jazdil rýchlosťou 112 až 124 km/hod., na ceste s maximálne dovolenou rýchlosťou 90 km/hod., následkom čoho nezvládol vedenie vozidla, s ktorým vyšiel vpravo mimo vozovku do priekopy, následne sa vozidlo začalo prevracať na strechu, prešlo krížom cez vozovku sprava doľava pri súčasnom prevracaní sa späť na kolesá, až zastavilo v konečnej polohe narazením do oplotenia vľavo od vozovky, v dôsledku čoho pri dopravnej nehode utrpel spolujazdec poškodený v tomto prípade žalobca F. W. vpáčenú zlomeninu tela jedenásteho hrudného stavca s dobou liečenia práceneschopnosťou 05.09.2015 do 19.01.2016 a poškodením osobného motorového vozidla spôsobil poškodenému F. W. škodu vo výške 6.970 eur. Žalovaný teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, tým spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, bol odsúdený na trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, pričom zároveň dostal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 15 mesiacov. Zároveň v predmetnom rozsudku bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi škodu titulom poškodeného motorového vozidla vo výške 6.970 eur.

10. V predmetnom rozsudku súd rozhodoval aj o škode, pričom na strane 10 predmetného rozsudku bolo uvedené, že poškodený - žalobca F. W. si v prípravnom konaní voči obžalovanému uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej na jeho osobnom motorovom vozidle značka Y. Y. vo výške 6.970 eur.

11. Zo znaleckého posudku predloženého žalobcom v konaní prvoinštančný súd zistil, že znalec predmetný znalecký posudok vypracoval na žiadosť žalobcu, pričom znalec predmetný posudok vypracoval dňa 10.7.2016 a zo znaleckého posudku vyplýva, že výška škody spôsobená poškodením

vozidla Y. Y. Z. 2T tip tronic pri dopravnej nehode dňa 5.9.2015 je 6.970 eur. Znalec si za vypracovanie predmetného znaleckého posudku vyúčtoval faktúrou číslo 50/2016 (č.l. 2) sumu vo výške 120 eur, pričom z predloženého potvrdenia bolo zistené, že predmetná suma vo výške 120 eur mu bola zo strany žalobcu riadne uhradená.

12. Z listiny nachádzajúcej sa na čísle listu 13 ďalej bolo zistené, že žalobca si v priebehu trestného stíhania voči žalovanému uplatnil listom zo dňa 1.8.2016 náhradu škody, pričom už pri uplatnení náhrady škody vychádzal z vypracovaného znaleckého, čiže si uplatnil náhradu škody vo výške 6.970 eur.

13. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom po čiastočnom späťvzátí žalobného nároku je dôvodná, pričom zostala predmetom sporu suma vo výške 120 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcom uplatnený nárok predstavujú náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku z dôvodu preukázania výšky škody uplatnenej v trestnom konaní.

14. Po oboznámení sa s rozsudkom Okresného súdu v Nitre č. k. 4T/10/2017 zo dňa 26.2.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/36/2019-660, pričom predmetný rozsudok Okresného súdu v Nitre nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2019, bolo zistené, že žalovaný sa v predmetnom rozsudku odsudzuje aj na náhradu škody titulom poškodeného motorového vozidla vo výške 6.970 eur a v predmetnom rozsudku nebol zaviazaný aj na náhradu škody vo výške 120 eur, čo predstavuje škodu, ktorá žalobcovi vznikla titulom vypracovania predmetného znaleckého posudku. V predmetnom spore bola sporná výška sumy 120 spolu s úrokmi z omeškania.

15. Ako bolo vyššie konštatované, právny zástupca žalovaného mal za to, že čo sa týka uplatnenej sumy vo výške 6.970 eur ide o litispendenciu, súd sa so vznesenou námietkou nezaoberal vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 6.970 eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil, pričom právny zástupca žalovaného s čiastočným späťvzatím nevyjadril výslovný súhlas z dôvodu vznesenej námietky, avšak nakoľko tento súhlas žalovaného nebol v zmysle ustanovenia § 146 CSP potrebný, súd prvej inštancie konanie vo veci čiastočného späťvzatia zastavil a vznesenou námietkou sa v zastavujúcej časti už nezaoberal.

16. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žalobcom sumy vo výške 6.970 eur predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy vo výške 120 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania počnúc od 11.7.2016 až do zaplatenia.

17. Žalobca v spore uniesol dôkazné bremeno preukazujúce skutočnosť, že predmetný rozsudok bol podkladom pre priznanie výšky škody uplatnenej v adhéznom konaní a taktiež uniesol dôkazné bremeno ohľadom skutočnosti, že za znalecký posudok znalci riadne uhradil cenu, ktorá bola práve predmetom sporu. Z tohto dôvodu je tento náklad nevyhnutné posúdiť ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky nevyhnutný na účelne uplatnenie alebo bránenie práva vychádzajúc zo skutočnosti, že o náhrade za vypracovaný znalecký posudok nebolo rozhodnuté v trestnom konaní, a preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

18. K vypracovaniu znaleckého posudku, ktorý bol podkladom pre vyšetrovanie došlo dňa 10.7.2016 a dňa 14.3.2016 na základe uznesenia vydaného OR PZ Nitra ČVS:ORP-1740/1-VYS-NR-2015 bolo začaté trestné stíhanie voči žalovanému, čiže týmto dňom sa žalobca dozvedel o tom, kto za vzniknutú škodu na jeho osobnom motorovom vozidle zodpovedá a z toho dôvodu súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov zameškanie počnúc nasledujúcim dňom od vzniku škody, ktorá mu tým vznikla v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zákonnej výške podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 v znení účinnom v tom čase.

19. O príslušenstve pohľadávky (okrem nákladov konania) súd rozhoduje rozsudkom. Súd pri rozhodovaní o príslušenstve pohľadávky je viazaný právoplatným rozhodnutím o istine. Súd nemôže rozhodnúť o príslušenstve pohľadávky bez toho, aby už bolo rozhodnuté o spornej istine (Ro NS ČR z 23.2.2003, sp. zn. 29 Cdo 2171/2000).

20. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 6.970 eur späť bez toho, aby žalovaný splnil to, čoho sa petitom žalobca domáhal a taktiež žalovaný neuznal právo žalobcu v celej uplatnenej sumy, čo uvádzal či už vo svojom vyjadrení k žalobe alebo na samotnom pojednávaní.

21. Zavinenie teoreticky môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyplývajú z obsahu spisu v predmetnej veci, treba mať na zreteli to, že žalobca si uplatnil v civilnom konaní nárok na zaplatenie sumy 7.090,- eur spolu s príslušenstvom a v adhéznom konaní - v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4T/10/2017 si uplatnil škodu vo výške 6.970 eur.

22. Na základe tých istých skutkových dôvodov si uplatňoval proti žalovanému pohľadávku jednak v trestnom konaní a jednak aj v civilnom sporovom konaní. Žalobu zobrať späť práve z dôvodu priznania pohľadávky v trestnom konaní.

23. Ak žalobca podá žalobu v civilnom sporovom konaní, hoci existovala prekážka litispendencie - založená uplatnením toho istého nároku aj v trestnom konaní, platí, že bez ohľadu na to, či naložil s touto žalobou späťvzatím žaloby, že z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania on.

24. Napokon v čase, keď už súd konal o zastavení konania bolo zrejmé, že pohľadávka v rozsahu istiny 6.970 eur bola právoplatne prisúdená v inom konaní a v tejto časti bola tu prekážka, pre ktorú súd prvej inštancie by bol povinný v rámci skúmania podmienok konania (§ 161 CSP) zastaviť konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci a za takéhoto stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že zavinenie na zastavení predmetného konania je na strane žalobcu, a preto rozhodol tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 96 %.

25. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 7.090 eur (100 %) a v časti 6.970 eur vzal žalobu späť (98 %) a z toho bolo dôvodná suma len vo výške 120 eur (2 %), ktorú mu súd aj priznal (98 % - 2 %).

26. Proti tomuto rozsudku v časti zastavujúceho výroku (v časti 5 % úroku z omeškania) a výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby priznal nárok spočívajúci v úroku z omeškania 5 % zo sumy 6970 eur a náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zobrať žalobu sčasti späť, avšak v časti istiny - 6970 eur a nie v časti príslušenstva - 5 % úroku z omeškania ročne od 11.7.2016 do zaplatenia. Uvedené je zrejmé z podania žalobcu zo dňa 15.1.2020 - späťvzatie časti žalobného návrhu a takisto to tak aj súd prvej inštancie odcitoval v bode 4 odôvodnenia rozsudku. Súd prvej inštancie teda prekročil návrh žalobcu, ktorý nežiadal zastaviť konanie v takom rozsahu, ako to urobil súd. Výrok I. je teda nesprávny v časti úroku z omeškania, ktoré konanie v tejto časti nemalo byť zastavené. Naopak, žalobca žiadal, aby mu súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 7090 eur od 11.7.2016 do zaplatenia (poukazuje na to, že súd v časti 120 eur o úroku z omeškania rozhodol vo výroku II). Vo vzťahu k výrokom o náhrade trov konania namietal, že neexistovala prekážka litispendencie ani res iudicata, a preto považoval výrok o náhrade trov konania za nesprávny.

27. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti bolo potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušiť a spor vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

28. Podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

29. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 7 090 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 070 od 11.7.2016 do zaplatenia. Podaním zo dňa 15.1.2020 žalobca zobrať žalobu späť v časti sumy 6 970 eur. Podľa obsahu podania si žalobca „ďalej uplatňuje sumu vo výške 120 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 7090 eur od 11.7.2016 do zaplatenia“.

30. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

31. Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok v časti výroku o čiastočnom zastavení konania má povahu uznesenia. Voči uzneseniu o zastavení konania je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a/ CSP), preto odvolací súd preskúmal dôvody vedúce k vydaniu uvedeného rozhodnutia a odvolacie dôvody žalobcu, pričom dospel k záveru, že prvoinštančný súd nepostupoval správne, keď na podklade späťvzatia žaloby žalobcu zo dňa 15.1.2020 zastavil aj konanie týkajúce sa 5 % úroku z omeškania zo sumy 6 970 eur od 11.7.2016 do zaplatenia („nesprávne zastavená časť konania“).

32. Možno konštatovať, že z obsahu späťvzatia žalobcu vyplýva, že žalobca disponoval (so súhlasom žalovaného) konaním v časti uplatneného nároku v sume 6 970 eur a túto časť zobral späť, ale jeho procesná vôľa nesmerovala aj k späťvzatiu žaloby v nesprávne zastavenej časti konania.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok v časti prvého výroku o zastavení konania v nesprávne zastavenej časti (podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP), pretože na také rozhodnutie nebol dôvod, ako aj závislé výroky o náhrade trov konania (III. a IV. výrok) podľa § 379 písm. a/ CSP zrušil a vrátil spor v tejto časti súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).